

I: Отже, якими були Ваші основні обов'язки в межах проєкту Vogas?

B: Я був координатором. Тобто я мав контролювати, щоб усе йшло за планом, а також налагоджувати загальний процес. Усі результати досліджень мали надходити вчасно, а всі етапи мали виконуватися в певному порядку, щоб забезпечувалася узгоджена послідовність робіт. Треба зазначити, що ми зіткнулися із серйозними проблемами через поширення COVID-19. Ми ніяк не могли цього передбачити, але я вважаю, що нам вдалося успішно подолати всі труднощі, зумовлені глобальною пандемією.

I: Тоді друге питання — із якими проблемами ви зіткнулися під час реалізації цього проєкту? Зокрема, чи виникали якісь обмеження або необхідність дотримуватися певних етичних норм?

B: Звичайно, багато серйозних проблем для нас створила пандемія COVID-19 — вона вплинула на доступність електронних чипів, суттєво обмежила можливості пересування [01:40], а також призвела до закриття на тривалий час цілої низки установ, клінічних центрів і науково-дослідницьких закладів. Незважаючи на це, ми виконали всі поставлені завдання лише з невеликою затримкою. Звісно, нам довелося вносити поправки в графік реалізації проєкту, подовживши його на дев'ять місяців, але потім ми змогли взяти ситуацію під контроль і виконати всі наші зобов'язання. У цей період ми працювали як єдина команда, і я цим дуже пишаюся. У нас також виникли проблеми з доставкою. Ми виготовили шість пристроїв. Один мав залишитися в Ульмі, а інші були призначені для різних клінічних центрів по всьому світу — у Південній Америці та Європі, зокрема в Україні, Латвії, Чилі, Бразилії, Колумбії. На жаль, на етапі відвантаження обладнання виникло багато питань, перш за все адміністративних, що були пов'язані з оформленням спеціальних паспортів на ці пристрої. Крім того, під час транспортування обладнання зазнало пошкоджень. Я маю на увазі, що дуже часто ми отримували зламані компоненти пристроїв. Останньою проблемою, про яку я хочу згадати, стала війна в Україні, що розпочалася саме в той період, коли ми проводили клінічні дослідження в цьому регіоні. Ми дуже багато спілкувалися з нашими колегами в Україні, які продовжували працювати над проєктом у неймовірно складних умовах. Саме тому я хочу висловити щире подяку нашим українським партнерам, дії яких викликають у мене справжнє захоплення.

I: Які основні уроки ви засвоїли під час роботи над цим проєктом?

B: Я дійсно думаю, що аналіз дихання людини може забезпечити отримання вражаючих результатів. На мою думку, цей підхід до лікування має великий потенціал. Для цього нам потрібно використовувати комбінацію технологій, всебічно аналізувати отримані зразки, а також застосувати різні методи зондування, зокрема частинки золота, датчики МОС та ІЧ-лазери. У такий спосіб

ми зможемо отримати персональний профіль кожного пацієнта й визначати різні зміни чи аберації, що стосуються його дихальної системи. Я дуже радий, що нам вдалося розробити та виготовити ці пристрої, і з нетерпінням очікую на можливість у майбутньому використати цю технологію під час серійного виробництва максимально точного та надійного обладнання.

I: Отже, думаючи про сьогоднішнє та дивлячись у майбутнє, як, на Вашу особисту думку, цифрові медичні інструменти та проєкт Vogas зможуть забезпечити рівні можливості для всіх людей у сфері охорони здоров'я?

B: Що ж, я вважаю, що довівши ефективність аналізу дихання чи діагностичних інструментів, створених на базі цього підходу, що вирізняються універсальністю та простотою використання, ми дійсно зможемо вивести діагностику на абсолютно новий рівень — це дасть змогу налагодити безперервну й динамічну роботу, а також запропонувати розроблену технологію верствам населення, які мають обмежений доступ до сучасних медичних послуг.